

Forfl. t. L. om Pensionering af Underbefalingsm. og Menige ved Hæren og Søværnet m. m.

Lov, dog saaledes, at dette Tillæg ikke kan komme i Betragtning ved Fastsættelsen af nogen Enkepension.

§ 36.

1. Samtlige i Lov af 9de April 1851, §§ 12 og 16—18 hjemlede Invalidforsørgelser forhøies med 20 pCt. af det Beløb, enhver saadan Forsørgelse udgjør i Overensstemmelse med Lovene af 9de April 1851 og 24de Februar 1858, dog ikke medregnet den Del af samme, som ifølge Lov af 9de April 1851, § 12 a, alene beror paa Tjenestegrad og Tjenestetid.

2. Fremdeles blive de endnu bestaaende Pensioner og Understøttelser for Kvæstede og Efterladte, som af Krigshospitalsklassen, Landmilicefonden eller Søværnshusfonden ere tilstaaede Invalider, at forhøies med 20 pCt. af det Beløb, hvortil de i Genhold til Lovbevilling alt fra tidligere Tid ere blevne forhøiede.

3. Ved Fastsættelsen af samtlige ovennævnte Forhøielsesbeløb bliver dog at iagttage, at den hele Forsørgelse, som enhver Paagældende derefter kommer til at oppebære, skal udgjøre en saadan Sum, som kan udbetales med ligestøre maanedlige Beløb. Aarsbeløbet forhøies derfor i mødende Tilfælde saameget, som dertil udfordres.

§ 37.

De Pensioner, Invalidforsørgelser og Understøttelser, som efter den 1ste April 1874 ere fastsatte i Genhold til Lovene af 9de April 1851, 24de Februar 1858 og 26de August 1864 ville være at omregulere og Forstjellen at efterbetale i Overensstemmelse med nærværende Lovs Regler.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Nærværende Lovforslag er saa godt som ganske overensstemmende med det ifjor forelagte; man har derfor anset det ufornuddent at gjentage den tidligere fremsatte, udførlige Begrundelse og har indskrænket sig til her at fremsætte de Bemærkninger, hvortil de Afvigelser, man har troet at burde foreslaa, give Anledning.

Saa vel ifølge den gjældende Lov som ifølge de tidligere forelagte Lovforslag skulle Invalider og deres Efterladte i forøget Grad have Krav paa Statens Forsorg, naar den Legemsbestaabigelse, som har bevirket Invaliditeten, er paadraget i Krig. Denne Bestemmelse har ikke vundet Tilslutning hos det Udvalg, som i afvigte Samling var nedsat til Lovforslagets Behandling, og i dets under 5te Mai 1875 afgivne foreløbige Betænkning udtaler det sig for at udslette Forstjellen mellem Krigs- og Fredsinvalider med Pension til Forsørgelsens Størrelse. Naaget man vedblivende nærer den Anskuelse, at det vilde være af en vis moralsk Betydning, om Forstjellen

mellem Krigs- og Fredsinvalider blev bevaret tillægger man dog ikke en Bestemmelse herom nogen særdeles Vægt, og da der ubestridelig er ikke lidet, som taler til Fordel for Udvalgets Anskuelse, har man ikke haft nogen Betænkning ved i nærværende Forslag at vige bort fra sit tidligere Standpunkt.

I samme foreløbige Betænkning blev ogsaa den Lante bragt frem, at Ingen burde miste sin Ret til Invalidforsørgelse, selv om han gjorde Tjeneste i kortere eller længere Tid, efter at han paadrog sig den Legemsffade, der senere maatte bevirke hans Invaliditet; til denne Lante har man ganske kunnet slutte sig, da man erkjender, at man ved at føre den ud i Livet vil fremme saavel Invalidernes som Statens Interesse.

At Underkonstruktionen, Fabrikfrivoren og Mesterfvendene ere udeladte i nærværende Lovforslags § 2 er begrundet i de Forandringer, som i Lovforslagene til Lov om Hærens Ordning og om Søværnet ere indførte i deres Stilling.